

ՅՈՎԱԿԻՄ ԺՈՒԱԳՈՋԱ

ԻՆՁՊԷՍ ՏԵՐԵԻՆԵՐԸ

ԿԱՏԱԿԻՐԳՈՒԹԻՒՆ ԶՈՐՍ ՀԱՆԳԵՍՈՎ

(Շար. տես էջ 125)

ՏԵՍԻԼ ՈՒԹԵՐՈՐԴ

ՅՈՒԼԻԱ, ԹՈՄԻ, ԵՄՔԸ ՆԵՆՆԵԼԷ, ԵՄՔԸ ԼՈՒՍԻԱ:

ՅՈՒԼԻԱ

Պէտք է կարեկից ըլլալ, վասն զի զլուխը տկար է: Եթէ խորհուրդներուս մտիկ ըրած ըլլար, այս բաներուս չէինք հասներ:

ԹՈՄԻ

Խորհուրդներով:

ՅՈՒԼԻԱ

Ես կը հասկնամ: Կ'ուզէի գտնէ խնայել իրեն հիմա այս ծախքս:

ԹՈՄԻ

Ո՛հ, Եթէ քեզի մնար, կը խնայէիր իրեն թէ՛ հիմա թէ՛ ետքը: Եթէ Լապլանշ տիկինը չի վագեր, Սիւսէն ալ ստակի երես չէր տեսնար:

ՅՈՒԼԻԱ

Ա՛յնչափ զրոյններ առաւ որ: Նայէ որ այն ստակը հոն մնաց:

ԹՈՄԻ

Աղէկ գիտես որ իմա չէ: Քեզի հաճոյք ընելու համար յանդիմանութիւնները կերսոյ:

ՅՈՒԼԻԱ Խղճադամը կ'առնէ:

Ըսել է որ ալ ինծի պարտական չես: Ի՛նչ կը համարիս: Ամէնուզ համար կը պահեմ արդէն: Կարեւոր վարկերին զանոնք պիտի զանաք:

ԹՈՄԻ

Բայց յայտնի է:

ՅՈՒԼԻԱ

Տասուերկու հազար ֆրանք վաստկեցար: Անցած օր ինծի վեց ըսած էիր:

ԹՈՄԻ

Վեցէն՝ ինծմէ հինգհարիւր խնդրեցիր: Եթէ քեզի տասուերկուք ըսած ըլլայի, հազար պիտի ուզէիր: Ասկէ զատ, մեծագոյն մասը զնաց: Ես ալ քանի մը հաշիւ ունէի հատուցանելու:

ՅՈՒԼԻԱ

Ա՛մբ:

ԹՈՄԻ

Ա՛մբ՝ պարտքերս հատուցանելուս համար:

ՅՈՒԼԻԱ

Խաղալուդ համար:

ԹՈՄԻ

Ե՛ս ալ այն կ'ուզէի ըսել: Քիչ մը բարոյաւ կան խրատ:

Նեննելլէ ճաշարանին խորէն կը մտնայ:

ՅՈՒԼԻԱ

Հոս եկուր, հոս եկուր: Հայրդ դու գնա-ցիր կանչելու, է՛հ:

ՆԵՆՆԵԼԷ

Ա՛յ:

ՅՈՒԼԻԱ

Աղուոր բան: Ետեւէս լրտեսութիւն կ'ընես:

ԹՈՄԻ մէջտեղը մտնալով: Նեննելլէ:

Պատասխան մի տար:

ԼՈՒՍԻԱ մայր դռնէն կը մտնայ առմակով մը՝ զոր Յուլիայի կը յանձնէ:

ՅՈՒԼԻԱ կ'առնէ զայն, կը բանայ և փութով կը կարգայ:

ԹՈՄԻ վերադադեալ գործերուն մէջոց: Նեննելլէ:

Եւ չնո՛ս մտածեք որ քեզի համար ես հոս եմ: Ստահակ մը կրնամ ըլլալ, սակայն....

ՆԵՆՆԵԼԷ

Ինչու այդպէս կ'ըսես:

ԹՈՄԻ

Վասն զի չմարիտ է:

ՅՈՒԼԻԱ Լուսիայի:

Տոմսակներն անձամբ ներկայացուցիր:

ԼՈՒՍԻԱ

Փիլիպպոս կոմսը դեռ կը քնանար: Սենեկապան կնոջ տուր: Սանդուղին վրայ պարոն Սարծանային հանդիպեցայ և ըսաւ որ կայարան պիտի երթար: Տէր Միքայէլը ինքը նախառնեակը եկաւ այդ տոմսակը յանձնելու: Հարցուց թէ ո՞ր ժամուն կը մեկնէիք: Ես ալ կայարան պիտի գտնուի:

ՅՈՒԼԻԱ

Ծաղիկներ պիտի բերեն:

ԼՈՒՍԻԱ

Արդէն անդին են: Ծառան Հետս եկաւ:

ՅՈՒԼԻԱ

Գնա առ զանոնք:

Լուսիա կ'երթայ: Թուրս տոմսակը նորէն կը կարգայ:

ԹՈՄԻ կամացուկ Նեննելլէ:

Ճամբորդութեանը համար ծաղիկները պիտի կան էին:

ՆԵՆՆԵԼԷ Ի. Վ. ԹԱԺԻ:

Ծագակազարդելու աղուոր ճամբորդութիւն:
ԼՈՒՍԻԱ կը դառնայ ծաղկներով:

ՅՈՒԼԻԱ զանոնք կ'առնէ:

Ո՛հ սիրուն են, սիրուն:

ՆԵՆՆԵԼԷ

Մայր, կրնանք գոցել ներսը սենեակդ:

ՅՈՒԼԻԱ

Այո՛: Լուսիան թող գայ:

Ծաղիկները Նեննէլէի կու. տայ:

Առ: Տեղ մը գիր որ շտարուին:

ՆԵՆՆԵԼԷ Ըստգոնքն վրայ կը նետէ զանոնք:

ՅՈՒԼԻԱ

Ի՞նչ կերպ է աստիկայ:

ՆԵՆՆԵԼԷ

Ո՛հ պիտի գնէի:

ՅՈՒԼԻԱ կը նայի իրեն, յետոյ կը քաշուի:

Հետս եկուր:

ՅՈՒԼԻԱ Նեննէլէի կը մօտենայ փայփայող:

Օրիորդ:

ՅՈՒԼԻԱ

Երթանք:

Լուսիայի հետ սենեակը կը մտնայ:

ՏԵՍԵԼ ԻՆՆԵՐՈՐԻ

ՆԵՆՆԵԼԷ, ԹՈՄԻ, յետոյ ԱՆԴՐԷԱՍ:

Ետոյ ՄԱՔՍԻՄՈՍ:

ՆԵՆՆԵԼԷ

Ի՞նչքա՞ն այս բաներու տալու բուն օրն է,
այսօր:

ԹՈՄԻ

Ո՛հ: Սիւսի երթալնուս համար պիտի չի
մտնինք:

ԱՆԴՐԷԱՍ մայր դռնէն:

Փասպարը բռններով կրնամ զրիւլ, յանձ-
նելու համար:

ԹՈՄԻ

Իմ պայուսովներն:

ԱՆԴՐԷԱՍ

Փասպար զանոնք սանդղիկէն վար իջեց-
նել տուաւ:

ՆԵՆՆԵԼԷ

Ղրիէ գինքը:

ԱՆԴՐԷԱՍ

Գիտէ՞ք թէ պարոն Ռազմին հասաւ...
եղբորորդին:

ՆԵՆՆԵԼԷ

Մաքսիմոս: Ո՛հ:

ԱՆԴՐԷԱՍ

Հիմա պատուհանէն տեսայ որ պարտէզին
մէջէն կ'անցնէր:

ՆԵՆՆԵԼԷ

Կառքը պատրաստ է:

ԱՆԴՐԷԱՍ

Լծելու վրայ են:

ՄԱՔՍԻՄՈՍ մայր դռնէն:

Բարի լոյս:

Աղբէրս կ'երթայ:

ՆԵՆՆԵԼԷ

Ո՛հ Մաքսիմոս: Ե՛րբ հասար:

ՄԱՔՍԻՄՈՍ

Այս առաւօտ եօթին, ուղղակի Պուտա
Բեշտէն: Բարի լոյս, թալմաս:

ԹՈՄԻ

Սիրելիդ Մաքսիմոս:

ՄԱՔՍԻՄՈՍ

Դու ալ կը մեկնես:

ԹՈՄԻ

Այնպէս որոշուած է՞:

ՄԱՔՍԻՄՈՍ

Երբ, տասը օր կայ, ելայ գացի, հօրեղ-
բայրս դեռ երկմիտ էր թէ արդեօք մինակ
գար թէ գծեղ ալ հետը տանէր: Բայց իմա
բեաները տեսնալով՝ հասկցայ որ ամէնքնիդ
ալ կու գար:

ՆԵՆՆԵԼԷ

Հաստ ենք է՛:

ՄԱՔՍԻՄՈՍ

Երբէք: Աւելի լաւ է, աւելի լաւ: Իսկ հօր-
եղբայրս:

ԹՈՄԻ

Կանչեմ զինքը:

Յովհաննէսի գուռը կ'երթայ:

Հայր, Մաքսիմոսը հոս է:

ՄԱՔՍԻՄՈՍ Նեննէլէի:

Ի՞նչպէս է տրամադրութիւնը: Ինքզինքը
գտած քիչ մը:

ՆԵՆՆԵԼԷ

Հանդարտ է:

ՄԱՔՍԻՄՈՍ

Իսկ դու: — Կը ցաւս երթալուդ վրայ:

ՆԵՆՆԵԼԷ

Ահա մեր մեկնելու ժամուն կը սպասեմ:

ՄԱՔՍԻՄՈՍ

Այդ չրտեր: Հոս կը ցաւս:

ՆԵՆՆԵԼԷ

Չէի ուզեր մնալ:

ՄԱՔՍԻՄՈՍ

Ուրիշ պատասխան մը որ պատասխան չէ:
Երկու եղբարց զաւակներ ենք, մէկմէկու հետ
դուով կը խօսինք, երկուքնիդ ալ հաճե-

ի էք ինծի, բայց աշխարհք գալերնէս ի վեր, ընդամենը երկու ժամ տեսնուած ենք անցած շաբաթ:

ԹՈՒՄԻ

Ես կը յիշեմ որ երբոր գեղգ տեսայ, տառաքելութեամբ տարուան էիր: Ձողի մը պէս երկայն բարակ բուն մըն էիր: Ես տասը տարուան էի և Նէննէլէ չհինգ:

ՄԱՔՍԻՄՈՍ

Ես Իրենէն ամենեւին չեմ յիշեր:

ՆԵՆՆԵԼԷ

Եւ ոչ ես գեղգ:

ՄԱՔՍԻՄՈՍ

Կը հասկցուի: Թողմասը այո՛: Զքեզ կ'ատէի վասն զի իմինէս առելի գեղցիկ փողպատ մը ունէիր:

ՆԵՆՆԵԼԷ Նայելով իրեն:

Հիմա կրկին կը հաստուցանես:

ՄԱՔՍԻՄՈՍ

Փողպատներով: Կարծեմ թէ չես հաւնիր փողպատներուս:

ՆԵՆՆԵԼԷ

Ինչո՞: Ամբողջ գգեստին հետ կը յարմարին:

ՄԱՔՍԻՄՈՍ

Ըսել է թէ ամբողջ գգեստին չես հաւնիր: Բայց չեմ փոխեր:

ԹՈՒՄԻ

Եւ իրաւունք ունիս:

ՏԵՍԻՒ, ՏԱՍՆԵՐՈՐԴ

ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ և ՎԵՐՈՅԻՀԷԱՆԷՐԸ, ԵԽԱՅ ԱՆԿՐԷԱՍ:

ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ իրեն սենեկէն կու գայ

Մաքսիմոս:

ՄԱՔՍԻՄՈՍ

Հօրեղբայր:

Կը գրկուին:

ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ

Շատ աղէկ եմ, երբոր գեղգ քովս կը տեսնամ:

ՆԵՆՆԵԼԷ և ԹՈՒՄԻ:

Իսկ գուճ հո՞ս էք:

ԹՈՒՄԻ

Պատրաստ:

ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ ՆԵՆՆԵԼԷ:

Տես նայէ մայրդ:

ՆԵՆՆԵԼԷ ՅՈՒԼԻԱՅԻ ռնակեղ

կ'երթայ: ԹՈՒՄԻ:

Եւ դու բոլոր տունը պտուէ, տեսնալու համար թէ սենեակները զօցուած են: Եւ շուտ:

ԹՈՒՄԻ կ'երթայ:

ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ

Պուտա Բեսդ գործերդ շինուցիր:

ՄԱՔՍԻՄՈՍ

Շատ լաւ կ'երպով: Ձեռնարկութիւնս թողուցի և շահով:

ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ

Կը ցաւիմ որ իմ պատճառաւ...

ՄԱՔՍԻՄՈՍ

Աւելի լաւ է մէկհատիկ գործ մը և անով գրադիլ, քան թէ տասը և մագոցի պէս երթալ: Դու հոս կարգադրեցիր: Հեռագիրդ տաի:

ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ

Պակասորդը ութ հարիւր հազար ֆրանք է: Կը թողում այս տունս՝ որուն արդէն երեք հարիւր վաթսուհ հազար ֆրանք կու տան: Ախորը, կառատունը, կանկարասին, սրահակները և զբատունը մէջը, հաշուուցան ութսուհ հազար, և հարիւր հազար Բրիտանացի ամբարանցը՝ որ ինծի կէս միլիոնէն աւելի արժած էր: Պարատէրները հարիւրին եօթնասուհ պիտի առնեն: Ինծի ոչինչ կը մնայ: Պիտեմ թէ Լաւրի, որ զլիաւոր պարտաւ պահանջի էր, այնպէս զարմացաւ բարեմտութեան վրայ, որ զիս, բառ առ բառ, ապուշ անուանեց սոկարասին մէջ: և ուրիշ մը, այն ալ բարեկամս, և ինքն ալ հոն և զոհ պարտապահանջ, զարգարկոտ մը, բոլոր կեանքիս անվատ աշխատութեանը և նոյնչափ անվատ լաւութեանս վրայ խօսեցով, ելաւ ըսաւ, թէ՛ անխելք ջորի մըն եմ — այս ալ բառ առ բառ:

ՄԱՔՍԻՄՈՍ

Սպարտական վայելչարանութիւն:

ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ

Տունէն դուրս քաղած պտուղս այս է: Իսկ տանս մէջ....

ՄԱՔՍԻՄՈՍ

Իրաւ.... քեռայրդ:

ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ

Ո՛հ անոր վրայ չեմ խօսիր: Քեռայրս, երբոր գործերը կարգի զրուեցան, քայրս ինծի դրկեց....

ՄԱՔՍԻՄՈՍ

Հօրաքայր իրենէն՝ միտքս կու գայ:

ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ

Տասը հազար ֆրանք ինծի բերաւ:

ՄԱՔՍԻՄՈՍ երես ծածրասուքով մը:

Քանի մը անգամ միլիոնատէր է, կարծեմ:

ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ

Կը հաշուեն թէ եօթը միլիոն ունի:

ՄԱՔՍԻՄՈՍ

Անշուշտ: Բնական է:

ՅՈՎՀԱՆՆԵՍ

Մի խօսք, բրածը չատ է: Ասկէ զատ, քոյրս երէկ ըստ ինծի որ այս առաւօտ պիտի դար Նէննէլէն բարեկեղու, որ իրեն տանն է, և այս բանս դիտմամբ մը կ'ընէր: Արդէն կը սպասեմ որ իրեն գումար մը պիտի բերէ:

ՄԱՔՍԻՄՈՍ

Քեզի առաջարկած չէր որ առջի ժամանակներն ընտանեքդ իրեն քովը պահէ:

ՅՈՎՀԱՆՆԵՍ

Այո՛: Եւ գրեթէ ընդունած էի, Սիւիս տուն փնտռելու աւելի դիւրութիւն ունենալու համար: Բայց ետքը....

ՄԱՔՍԻՄՈՍ

Տունը գտնուեցաւ: Եթէ հաւնիս, կ'իմացուի: Աստիին օգնականս երէկ ինծի այս բանիս համար հեռագրեց: Սիւիսի գեղացիներու տնակ մըն է, բայց ատենօք բարեկեցիկ մարդիկներու գիւղի տուն եղած էր: Երկու յարկ, իւրաքանչիւր յարկ վեց սենեակ, քաղաքէն դուրս գեղապետարն տեղ մը, դիմացը մեծ մարդագետնի մը: Տանէնքը անմիջապէս մօտը ագարակի մը դնեց և հոն գնաց բնակելու: Օգնականս կէս իօտքը կապած է, տարին վեց հարիւր ֆրանքի: Գետնայարկը երկու սենեակ եւ ինծի պիտի պահեմ, քու աշխատանոցդ հոն դնելու համար, և անոնց համար հարիւր ֆրանք պիտի հատուցանեմ: Քու պարտականութեանդ կը մնան հինգ հարիւր ֆրանք: Գործիդ կու գայ:

ՅՈՎՀԱՆՆԵՍ

Իրիստ աղէկ:

ՄԱՔՍԻՄՈՍ

Նայէ որ ընտանեքդ հոս թողուլ զքեզ համոզելու համար չեմ ըսեր: Կ'ենթադրուի որ անմիջապէս հետդ ըլլալը քեզի միտքարուքիւն է:

ՅՈՎՀԱՆՆԵՍ

Ո՛հ ազոր համար չէ:

Իսկապէս, յետոյ վշտալիս ձգեմ: Գիտես ինչո՞ւ գանձեմ հոս չեմ թողուր: Զեմ վտառահիւր:

ՄԱՔՍԻՄՈՍ

Որո՞նչ չես վստահիր:

ՅՈՎՀԱՆՆԵՍ

Իմիններուս: Եթէ գիտնայիր դու թէ կործանումը գալէն ետքը՝ ինչն օտեսայ ասան մէջ, Կի՞նս ունայնափառ և թեթեւաբարոյ կ'երեւայ.... քեզի է՛հ:

ՄԱՔՍԻՄՈՍ

Երբեք չեմ....

ՅՈՎՀԱՆՆԵՍ

Տունը փաստաբան մը բերաւ ինծի, որ զիս համոզէ պարտաւէրներուս նենգելու: Ինծի կ'առաջարկէր կեղծեալ մուրհակներ.... աւարտանոցը ուրիշին անջընհուռն համար.... կ'ուզէր ծախել այս օրուհակներու, գաղտուկ, և երբոր ըլի իրեն որ այն ատեն խարդախ սնանկութիւն կ'ըլլար, դատաստան.... բանտ, գիտես թէ ինծի ինչ պատասխանեց: Պատասխանեց. ժամանակին չեն հասներ: Մեկնած կ'ըլլանք:

ՄԱՔՍԻՄՈՍ

Անտարակոյս:

ՅՈՎՀԱՆՆԵՍ

Իսկ զաւակս, ինչ որ Յուլիան կ'առաջարկէր ինծի ընելու՝ համազուած է որ կատարեմ ըմբռնցէր եմ: Ո՛հ ինքը չի գիտեր և չի չափեր կ'իմանցուի, և այն բանին համար ինծի խորհուրդ չէր տար, ապաշտով եմ. ուլ ապաշտս վերիվերոյ կը կարծէ թէ մէկ կողմէն դրուած ըլլալ գանձը.... և որ մը կը յարմարցնէր: Եւ նախատիքը ինծի չէ որ կ'ընէ: Իմ Բ'ն չոգս է: Այլ սրտին նշանն է.... և զալիքին խոտոտում:

ՄԱՔՍԻՄՈՍ

Ապագային համար մենք կ'ունենք:

ՅՈՎՀԱՆՆԵՍ

Դու թերեւս.... Սակայն ես: Զանոնք կործանեցի:

ՄԱՔՍԻՄՈՍ

Հայրս զիս առանց փողի մը ձգեց տասնըւորս տարուան, և զինքը կ'օրհնեմ:

ՅՈՎՀԱՆՆԵՍ

Իշխանութիւն չունիմ: Աշխատութեան եղմըն եմ, ուրիշ ոչինչ: Դու չես գիտեր թէ ինչ սուղի նստաւ ինծի այս օրերուս խառապահանք ըլլալու ճիշդը: Պիտի չկարենամ դիմանալ: Երբեք իշխանութիւն չի բանեցուցի: Կարեւորութիւնը չէի տեսնար: Անպէս կը գեղազարդէ հարստութիւնը ամէն բաները: Գէշ հայր մըն եմ, Մաքսիմոս:

ՄԱՔՍԻՄՈՍ

Զո՛վ օգ, զո՛վ օգ: Կը տեսնաս:

Թոքի քսեմ Նախաճեղքէն:

Բայց ոչ.... եկէք, եկէք: Ամէնքն ալ զգեց տեսնալով հաճոյք պիտի զգաս:

ՅՈՎՀԱՆՆԵՍ

Հիմա հրաժարական ողոյնները:

ՏԵՍԻԼ ՏԱՍՆԵՐԿՆԵՐՈՐԻ

վերայիշեալները, ԹՈՒՐԻ, ԼԱՌԻԻ տիկինը,
յետայ ՅՈՒԼԻԱ, յետայ ՆԵՆՆԵԼԷ & ԼՈՒՍԻԱ:

ԹՈՒՐԻ

Հայր, Լաւրի տիկինը:

ԼԱՌԻԻ

Բարեւ մը միայն, բարեւ մը միայն:

ՅՈՎՀԱՆՆԵՍ

ԵնորՀակոբ եմ:

ԹՈՒՐԻ Յուլիայի դրան վրայ:

Մայր, Նենե՛կէ:

ԼԱՌԻԻ

Ա՛յո՛ւ խօսիր, չեմ խօսիր, վասն զի ինծի
չատ ցաւ կու տայ: Կը կորսնցնեմ իմ լա-
ւապոյն բարեկամներս: Ի՛նչ սաստիկ արամու-
թիւն: Մեկնողը բաժանումը չիմանար, բայց
մնացողները, Ամրող գիշերը ոչք չի գոցեցի:
ՅՈՒԼԻԱ կը մանայ:

ԼԱՌԻԻ

Յուլիա: Իմ գա՛նձս: Երկու վայրկեան
միայն պեղող ողջագործելու ժամանակը:

Ա՛յ դի՛ցէ գիշերը:

ՅՈՒԼԻԱ

Ի՛նչպէս ազնիւ եղար:

ԼԱՌԻԻ

Իսկ Նենե՛կէ՛ն:

Նենե՛կէ Լուսիայի հետ կը մանայ:

ԼԱՌԻԻ

Ահաւասիկ: Սիրուն:

Ա՛յ դի՛ցէ գիշերը:

Չեմ կարող ըսել թէ ի՛նչ կը կորսնցնեմ:

ԹՈՒՐԻ

Իսկ ինձի: Ես ալ կը մեկնիմ:

ԼԱՌԻԻ

Չեղի ձեռքս: Մանաւանդ թէ երկու ձեռ-
քերս ալ:

Թո՛ւի երկուքն ալ կը պզտէ ետեւէ ետեւ:

ՅՈՎՀԱՆՆԵՍ տեսարանին հակառակ կողմէն:

Մաքսիմոսի:

Նայէ ա՛նոնց: Նայէ կնո՛ս: Նայէ որդւոյս:
Կը կարծես թէ իրենց վիճակը հասկնան:
Դու չես գիտեր, զու չես գիտեր:

Նստած է բազմոցին վրայ: Արմուկ-
ները ծուկերուն կոթնցոցած & դուռ-
իւ ձեռքերուն մէջ:

ԼԱՌԻԻ

Կողգարտէ՛ն կ'անցնիք:

ՅՈՒԼԻԱ

Ո՛չ, Մոռանէն:

ԼԱՌԻԻ:

Մի՛շք, Կողգարտը շատ նկարագեղ է:

Նենե՛կէ:

Դու երբեք Սիւիս գնացած ես:

Նենե՛կէ

Երբեք:

ՄԱՐՍՈՒՄՈ կը ցնցէ քաղցրութեամբ Յով-
հաննէն:

Սիրտ ըրէ, հօրեղբայր:

ՅՈՎՀԱՆՆԵՍ

Դու չես գիտեր, Զիրենք չէի ճանչնար:
Յանցանքը իմն է: Բայց յաջողութիւնը կը
կուրցնէ: Ո՛չ շնորհքը, վայելչութիւնը,
սիրունութիւնը ինչ բան կը ծածկեն: Մաք-
սիմոս, տեսնես պիտի: Զիրենք Հոս թողու:
Երկդիմի զուարճասիրութեան կեանքի մը
պիտի հետեւէին: Ա՛յ ո՛չ, Ինձի հետ, ինձի
հետ: Եթէ սակայն բաւական ըլլայ:

ՄԱՐՍՈՒՄՈ

Ո՛չ Բնչ կ'ըսես:

ՅՈՎՀԱՆՆԵՍ

Կը տեսնես: Անոնք մարդիկներն են որ չեն
կրնար փոթորկին դիմակայել: Երակ չկայ:
Հովին առաջին փչելուն՝ կ'երթան, կ'երթան:

ՏԵՍԻԼ ՏԱՍՈՒԵՐԿՈՒՆԵՐՈՐԻ

վերայիշեալները, ԱՆԻՐԵԱՍ, յետայ ԻՐԵՆԷ
տիկինը:

ԱՆԻՐԵԱՍ Յովհաննէսի:

Կառքը հոս է:

ՅՈՎՀԱՆՆԵՍ ոտք ելլալով:

Մեկնելու ժամն է:

Մաքսիմոսի:

Չեկա:

Ամենքն ալ ոտքի կ'առ փերեղագետս,
նորը կը հագուին, հովանոցիկներ, դա-
ւազաններ կը փռտան:

ԼԱՌԻԻ

Չնեղ գտնալու կու գա՞նք:

ԹՈՒՐԻ:

Խոստմունք: Աքսորականները միեթմարել:

ԼԱՌԻԻ Յովհաննէսի:

Չեղի միայն բան մը կ'ըսեմ. Գէ՛շ:

ՅՈՒԼԻԱ

Իմ ծաղիկներս: Մաղիկներս ո՛ր եմ:

ԼՈՒՍԻԱ Կու տայ Նենե՛կէի դէտարկը
& փոշիազատէ:

Նենե՛կէ

Բոլորտիքս կը պտտէ՛իր, խեղճ Լուսիա:

ԼՈՒՍԻԱ Կ'ՈՒՂԵ ԶԵՆՔԸ ԿԱՊԵՆԷԼԻ ԼԱՆՈՎ :

ՆԵՆՆԵԼԵՆ

ԼՈՒԱ ԿԵՅԻՐ, ԼՈՒԱ ԿԵՅԻՐ :

ԻՐԵՆԵ ԿԸ ԺՈՇՈՅ ԺԱՅՐ ԴՈՆԵՆ :

ԱՆ, զԵՆ զձԵՂ ԿԸ ԶՄՆԱՄ :

ՅՈՎՀԱՆՆԵՍ

ՔՈՅՐԱ :

ԻՐԵՆԵ

ՎԻՄ ԺԸ ՈՆԵՒ ՈՐ ԺՈՄԱՆՆԱԿԻՆ ՆՀԱՆԻՄ :
ԿՆՆԱԿԻ ԵՐԹԱՅ ԿԱՅԱՐԱՆԸ . . . ԲԱՅՅ ԿԸ ՎԻՄ-
ՆԱՄ ԹԵ ԵՐԵՂՈՒՄ : ԱՄՈՒՐՆԱՆ ՀՈՆ ԿԻՄԻ ԸԼ-
ԼԱՅ : ՆԵՆՆԵԼԵՆ : ՔԵՂԻ ԶԻՅ ԺԸ ՆՊԵՐԱ ԲԵՐԻ . . .
ՃԱՄՐՈՐԴՈՒԹԵԱՆ ՀԱՄԱՐ :

ՄԱՔՍԻՄՈՍ

ԲԱՅՅ ՆԱՅԵ ԺԵՄԸ : ԻՆՅ ԸՆԾՈՅ : ՇՆՈՐՀԱ-
ԿԱՅ ԵՂԻՐ, ՇՆՈՐՀԱԿԱՅ ԵՂԻՐ ՀՈՐԱՔՐՈՂԻ : Ա-
ԿՐԻԱ ՀՈՐԱՔՐՈՂԻ :

ԻՐԵՆԵ ԿՓՀԺԺ :

ՈՂ Է : ՈՂ Է ՈՐ :

ՅՈՎՀԱՆՆԵՍ

ՄԵՐ ԵՂՐՈՐՈՐԴԻՆ, ՄԱՔՍԻՄՈՍ Է :

ԻՐԵՆԵ

ԱՆ, ՄԵԾԵԿԵ ԵՈ :

ՄԱՔՍԻՄՈՍ

ՈՐՆԱԿ ԿՈՆԵՆԷ Ի ՎԵՐ :

ՅՈՎՀԱՆՆԵՍ

ՇՈՒՄ :

ՆԵՆՆԵԼԵՆ

ՄՆԱՍ ԲԱՐՈՎ, ՀՈՐԱՔՐՈՂԻ :

ԻՐԵՆԵ

ԿՈՒ ԳԱՄ, ԿՈՒ ԳԱՄ, ԶԵՂԻ ՀԵՄ Կ'ԵՂՆԱՄ :

ԱՌԻՐԻ

ՇՈՒՄ ԿԻՄԻ ԴԱՌՆԱՔ . . . ՍԻՐՈՍ Կ'ԸՆԵ ԻՆԾԻ :

ԽՈՍԱԿԵՅԻՈՎ Կ'ԵՂԱՅ ԺԱՅՐ ԴՈՆԵՆ :

ՅՈՎՀԱՆՆԵՍ ԿԸ ՆԱՅԻ ԻՐԵՆԵ ԿՆՆԱՆԵՆ :

ՄԱՔՍԻՄՈՍ ՅՈՎՀԱՆՆԵՍԻ :

ՄԻ ՎԻՄՆԱՐ, ՇՆՈՐՀՆ ԿԸ ՍԿԻՐԱ :

ՅՈՎՀԱՆՆԵՍ

ՅՈՒՆԱՆՔ :

ԱՄԵՆՔԸ Կ'ԵՐԹԱՆ :

ԼՈՒՍԻԱ ԺՈՇՈՅ ԿԸ ՄԱՅ Ե ԿԸ ՆԿԱՌԻ :

ԹԻՖԼԻՍԻՈՎ ԺԸ ՎԵՅ ՀԵԾԿԱՄԱՆ :

ՆԵՆՆԵԼԵՆ ՎԱՋԵՂՈՎ ԿԸ ԴՈՇՈՅ, ԼՈՒՍԻԱՆ ԹԵ-
ԿԵՐԱՆ ԺԵՂ Կ'ՈՒՆԵ Ե ՀԱՅՂԱՐ ԱՆՎԱՄ ԿԸ ԿԱՊԵ-
ՆԵ ԵՐԵՆԵՐԸ :

ԼՈՒՍԻԱ

ՆԵՆՆԵԼԵՆ, ՆԵՆՆԵԼԵՆ :

ՆԵՆՆԵԼԵՆ

ԼՈՒԱ ԿԵՅԻՐ, ԼՈՒԱ ԿԵՅԻՐ, ԼՈՒԱ ԿԵՅԻՐ :

ԿԸ ՓԻՒՂԻ :

ՎԱՐՈՐԱՅՐԸ Կ'ԵՂԱՄ :

ԹԱՐՔԸ. Հ. ԱՐԻՍՏԱՆԿԵՍ ԳԱՅՍԿԱՆՏԻՆԱՆ
ՇԱՐՅԱՅԱՐԵՅԻ

ՀԱՅԵՑՈՂՈՒԹԻՒՆ Ի ՎԵՐԱՅ ՄԱՅՈՒ

Thunatopsis (քնագրին վերնագիրը), կամ
Հայեցողութիւնն ի վերայ Մահոյ, Ուրիշիւմ
Գրչոյն Պրայըրի երկն է և կը համարուի
Ամերիկեան բանաստեղծութեանց ամենէն ըն-
տիրենքէն մին : Պրայըրն (1794—1878)
գայն գրեց տասն և ինն տարեկան հասա-
կին, և իայ այս ոտանաւորը առաջինէն էր
որ Ամերիկացոց մէջ ձգնարիտ բանաստեղ-
ծական հանձարի գոյութիւնը ակնյայտնի և
բռնանք բերաւ :

Բնութիւնն ունի բազմակի մի բարբառ
Իւր սիրահար այն անհատին որ գիտէ
Հաղորդակցիլ նորոտ տեսնուն ձեւերով :
Իւր խնկազոյն ժամոց համար նա ունի
Հրեմուսնաց արտի մի ձայն, մի ժպիտ
Եւ յորդովիւն գեղեցկութեան ու շնորհաց .
Եւ գգուանօք մի կենսարար ու հեշտին,
Յանգլատ սահի իւր խոլմանց մէջ տիրազոյն,
Որով մեղմէ նոցա տաքնապն հիւսական :
Երբ ըստ հոգին վերջին ժամուան արձնախորհուրդը
Գամ ըսն ըզգամ զերթ երեւիլ ճարակն,
Եւ օրհատին նրսն տեսիլք՝ սառ պատանդն
Ու սն ծածկոյթ, խաւարն հեղձիկ ու սեղմ
(խուցն,

Քեզ սարսեցնեն, զընա պայծառ երկնի տակ,
Եւ ունկընդիր բնութեան դասուց, մինչ երկրէն
Եւ իւր ջրերէն, և այնբաց բարձունքէն,
Փայ մի մրմունջ. Սակաւ մի եւս, և ահա
Իւր համօրէն շրջանին մէջ, ոչ եւս զքեզ
Պիտի տեսնէ ամենաղետն արեգակ :

Ոչ ի հոգ ցուրտ, ուր զարկահար ըստ մարմին
Բիւր արտատուօք էր զտեղուած, ոչ ի գոցն
Ովկէանու, քո նմանութիւն պիտ' մընայ :
Երկիրն որ զքեզ սընայց՝ պիտ' ետ պահանջէ
Քո անցումն՝ դարձեալ լուծել զայն յերկիր,
Եւ կորստեալ ամենայն հետք մարդկային,
Հրաժարելով գոյութենէն քո ուրդն,
Պարտիս երթալ և բազադուիլ ընդ տարերս
Յըյաւիտեան, ապառաժին զգայալիկ